

NOTES DE LEGISLACIÓ I JURISPRUDÈNCIA

per Antoni MILIAN I MASSANA

Professor de Dret Administratiu de la Facultat de Dret
de la Universitat Autònoma de Barcelona

En aquest número, i després d'haver destacat en el primer número d'aquesta Revista les disposicions dictades des de Catalunya, volem posar especial èmfasi en les disposicions més importants que en matèria de llengües ha dictat l'Estat espanyol. Encara que les disposicions que més interès poden tenir a Catalunya són aquelles normes estatals vigents o que han tingut vigència al Principat, en ressenyem també d'altres que tenen llur vigència circumscrita al territori d'altres Comunitats Autònomes, atesa la seva significació. Així mateix, aprofitem aquest número per recollir la legislació més remarcable dictada al País Basc.

I. LEGISLACIÓ

I.1. *Catalunya*

En primer lloc, fem esment que als *D.O.G.*, núm. 323, de 27 d'abril de 1983, i núm. 329, de 18 de maig del mateix any, hi ha correccions d'errades a la Llei 7/1983, de 18 d'abril, de normalització lingüística a Catalunya (errades que ja eren corregides al text de la Llei que vàrem reproduir a les *Notes de legislació i jurisprudència* —d'ara endavant *Notes*— corresponents al número 1 d'aquesta Revista. En tancar aquestes segones *Notes*, el govern de l'Estat, amb data de 20 de juliol, ha decidit interposar recurs d'inconstitucionalitat contra els articles 4.2 i 6.1 de la citada Llei 7/1983, de 18 d'abril.

L'Ordre de 19 d'abril de 1983 (*D.O.G.*, núm. 323, de 27 d'abril de 1983), sobre aplicació als centres docents públics de Catalunya de la corresponent denominació genèrica en l'idioma català, ha disposat que «Les denominacions genèriques dels centres docents públics, establertes per l'article 22 de la Llei Orgànica 5/1980, de 19 de juny, s'aplicaran obligatòriament als centres docents públics de Catalunya en la seva versió catalana» i n'ha regulat les conseqüències. Per Ordre de 2 de maig de 1983 (*D.O.G.*, núm. 335, de 8 de

juny de 1983), s'ha prorrogat fins el 30 de setembre de 1986 l'habilitació establerta amb caràcter provisional per l'article 8.3 de l'Ordre de 14 de setembre de 1978, per l'ensenyament del català a E.G.B. i Educació Pre-escolar. A més a més, la Llei 10/1983, de 30 de maig (*D.O.G.*, núm. 337, de 14 de juny de 1983), de creació de l'ens públic Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de regulació dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat de Catalunya, disposa a l'article 14, com a principis inspiradors de la programació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió: «(...) d) El respecte al pluralisme polític, cultural i lingüístic, religions i social. e) La promoció de la llengua i de la cultura catalanes.»

1.2. *Estat espanyol*

En primer lloc i per la seva importància —recordeu que correspon als Estatuts d'Autonomia, segons l'art. 3.2 de la Constitució (d'ara endavant CE), fer eficaç l'oficialitat de les altres llengües espanyoles— cal tenir presents els diversos articles dels corresponents Estatuts d'Autonomia que regulen el fet multilingüe. Encara que alguns siguin coneguts a bastament, ens sembla útil i convenient fer-ne aquí una recopilació completa, atesa l'enorme dispersió del conjunt. Les disposicions estatutàries referents a la regulació del multilingüisme són, per ordre cronològic de promulgació, les següents: Llei Orgànica 3/1979, de 18 de desembre, d'Estatut d'Autonomia per al País Basc (*Boletín Oficial del Estado* —d'ara endavant *B.O.E.*—, núm. 306, de 22 de desembre de 1979): art. 6. «1. El euskera, lengua propia del Pueblo Vasco, tendrá, como el castellano, carácter de lengua oficial en Euskadi, y todos sus habitantes tienen el derecho a conocer y usar ambas lenguas. 2. Las instituciones comunes de la Comunidad Autónoma, teniendo en cuenta la diversidad socio-lingüística del País Vasco, garantizarán el uso de ambas lenguas, regulando su carácter oficial, y arbitrarán y regularán las medidas y medios necesarios para asegurar su conocimiento. 3. Nadie podrá ser discriminado por razón de la lengua. 4. La Real Academia de la Lengua Vasca-Euskaltzaindia es institución consultiva oficial en lo referente al euskera. 5. Por ser el euskera patrimonio de otros territorios vascos y comunidades, además de los vínculos y correspondencia que mantengan las instituciones académicas y culturales, la Comunidad Autónoma del País Vasco podrá solicitar del Gobierno español que celebre y presente en su caso, a las Cortes Generales, para su autorización, los tratados o convenios que permitan el establecimiento de relaciones culturales con los Estados donde se integran o residen aquellos territorios y comunidades, a fin de salvaguardar y fomentar el euskera.»; art. 35. «1. El nombramiento de los Magistrados, Jueces y Secretarios se efectuará en la forma prevista en las Leyes Orgánicas del Poder Judicial y del Consejo General del Poder Judicial, siendo mérito preferente el conocimiento del Derecho Foral Vasco y el del euskera, sin que pueda establecerse excepción alguna por razón de naturaleza o de vecindad. (...) 3. Corresponderá a la Comunidad Autónoma, dentro de su territorio, la provisión del personal al ser-